

BON NADAL 2004

Tercero: mirar y considerar lo que hacen, así como es el camino y trabajar, para que el Señor sea nascido en summa pobreza...

...y a cabo de tantos trabajos, de hambre, de sed, de calor y de frío, de injurias y afrentas, para morir en cruz...

Ignasi de Loiola
Contemplació de la Nativitat

¿Ha entès I gnasi de Loiola
els relats evangèlics
de la infància de Jesús?

*para que el Señor sea nacido
en summa pobreza...*

Necessi ta mi l l or ar

El camí que va
de Natzaret a Betlem
no condueix
a la "summa pobreza",

sinó "para que el Señor
sea nacido"
en reialesa i divinitat.

¿Com afirmar
la messianitat davídica
de qui no ha nascut a
Betlem, la ciutat de David?

I els déus
no acostumaven
a néixer a casa seva...

TEST DE COMPRESIÓ LECTORA

para morir en cruz...

Summa cum laude

Però el camí
que s'origina a Betlem,

la confrontació entre

I'annunciat
"Salvador de tot el poble"

i el que la propaganda imperial
enaltia com
"Salvador de tot el món",

acaba a la creu.

El bachiller les vino a examinar... y el peregrino le dio todos sus papeles, que eran los Ejercicios, para que los examinasen... Y algunos días después fue llamado delante de cuatro jueces... que ya todos habían visto los Ejercicios. Y a los 22 días les llamaron a oír la sentencia...

Autobiografía

El tribunal presidit per
Miquel Sunyol i Esquirol

Zelador de l'Hospital Universitari Joan XXIII,
amb els vocals assessors

Raymond E. Brown

Membre de la Pontifícia Comissió Bíblica

Walter Brueggemann

Degà del *Eden Theological Seminary* (Missouri)

John Shelby Spong

Bisbe episcopalità de Newark

Eugen Drewermann

Professor silenciàt pel Vaticà

Aquest tribunal recomana a l'examinat
la lectura de

Un sermó per a la nit de Nadal

(www.tinet.org/~fqj)

Que ciutats gregues d'Àsia Menor havien decidit que el 23 de setembre, dia del naixement d'August, seria el primer dia de l'any, anomenant-lo « Salvador». A la ciutat d'Halicarnàs una inscripció el saluda com « Salvador de tot el món», i a Priene, una altra ciutat al sud-oest de l'actual Turquia, deia referint-se a ell: «El dia del naixement del Déu ha assenyalat el començament de la bona nova per a tot el món».

Raymond Brown

Si acceptem «meditar» i reconèixer que aquests relats de la infància han estat escrits com textos simbòlics per a meditar, aleshores ens caldrà precisament fer el que fan aquestes imatges de Nadal, i el que aquestes imatges ens inviten a fer: Centrar la nostra fe al Crist en imatges simbòliques i deixar que ella actui en nosaltres. I aleshores ens adonarem que no cal considerar històricament tota la pietat popular sobre el Nadal com un fantàstic error.

Ara, al parlar del naixement del fill de Déu, de la seva entrada en el món, una única imatge pot ésser evocada, una imatge que serveix també de mitjancera entre el cel i la terra, entre el somni i el dia. Aquesta imatge no la trobarem a la religió d'Osiris, déu de la Mort, ni en el món lluminós de Mitra, déu del Sol, mites que molts cops han estat comparats a l'Evangeli del Nadal cristià.

Aquesta imatge la trobarem en el mite grec del naixement d'Asclepios, el déu de la Medicina, mite que ens permetrà comprendre molts detalls del relat de Lluc.

El paral·lelisme simbòlic entre aquesta figura grega del Salvador i la persona de Crist és certament prou fort. La seva mare és l'estimada d'Apol·lo, i d'ell porta el seu fill. L'infanta, mentre està de viatge, en una muntanya, a on el trobarà un pastor, entre animals (tret característic d'un naixement diví)... Una llum enlluernadora i una veu que proclama sobre la terra i el mar que aquest infant portarà tots els remeis als malalts i que ressuscitarà els morts

Textos

El naixement del fill de Déu no es situa a nivell de la història, sinó a nivell de la realitat que només els símbols poden descriure, i així cal que llegim simbòlicament la mateixa història del naixement de Jesús a Betlem

de

Eugen
Drewermann

En l'evangeli de Lluc tampoc hi falta el motiu -típic del mite- de la persecució de l'infant. Lluc posa en relleu la relació entre el naixement del Salvador i el decret del cens de l'emperador August. És veritat que Lluc en el seu evangeli adopta, envers les autoritats romanes, una actitud conciliadora. Però no deixarà de subratllar amb força l'oposició de principi entre el regne de Déu i el regne d'aquest món: per Lluc, és el mateix diable qui disposa del poder i de la glòria dels regnes de la terra. I les darreres paraules de Crist, després del Sopar, són un rebuig total dels «reis de les nacions»

Si ara el vols llegir:

Un sermó per a la nit de Nadal